

Atlas literárních míst

Cris F. Oliverová

Ilustrace
Julio Fuentes

Atlas literárních míst

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.xyz.cz
www.albatrosmedia.cz

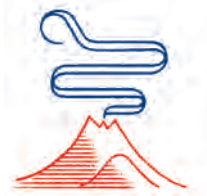
Cris F. Oliverová

Atlas literárních míst – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2019

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

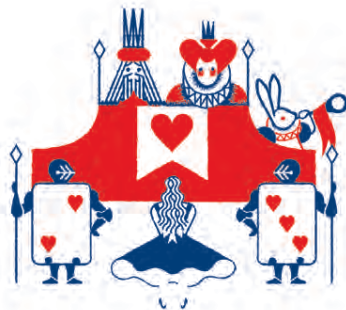

Cris F. Oliverová

Atlas literárních *míst*

Ilustrace:
Julio Fuentes

Quimě a Silvii, odbornicím na opakovanou četbu Harryho Pottera,
k níž se uchylují, pokaždé když se někde něco nedaří
Cris F. Oliverová

Rodině a přátelům za jejich trpělivost a lásku, Manolovi za jeho vnímavost
a Danimu za jeho divotvornou a nekonečnou lásku
Julio Fuentes

© 2018, Cris F. Oliver
Illustrations © 2018, Julio Fuentes
Translation © Štěpán Zajac, 2019
© NAKLADATELSTVÍ XYZ, 2019
ISBN tištěné verze 978-80-7597-521-8
ISBN e-knihy 978-80-7597-615-4 (1. zveřejnění, 2019)

Poděkování

Mé nekonečné díky patří obzvláště Juliu Fuentesovi za nádherné ilustrace. Viděli jste je? Mě uchvátily na první pohled. (Pro zvědavce dodám, že jeho první ilustrace, kterou jsem spatřila, byla kresba k *Alence v říši divů*.)

Děkuji také svým nakladatelkám Rose a Aině za jejich přínosné poznámky a za trpělivost, s jakou přistupovaly k mému neustálému nedodržování termínů.

Chci poděkovat členům své rodiny, přátelům i kočkám. Ti všichni, zejména má matka, Marie a Marta, se mnou museli vydržet, zatímco jsem se věnovala psaní.

Děkuji zlým čarodějnicím, Pipi Dlouhé punčoše, Annabeth Chaseové, kočce Šklíbě, Cinder, Alice Cullenové, Elinor Dashwoodové, Prašprstovi, Katniss Everdeenové, draku Falkovi, Gedovi, Glumovi, Dicku Graysonovi, lovcí kajek Hansovi, Hermioně, Sherlocku Holmesovi, čaroději Howlovi, Julii, Kirtashovi, všem obyvatelům ostrova Liliput, Morganě, Naně, Umpa-lumpům, daemonu Pantalaimonovi, Ralphovi, Parku Sheridanovi, Margo Spiegelmanové, Sanse z rodu Starků, faunovi Tumnusovi a lišce.

A především děkuji vám, čtenářům, kteří tento atlas držíte v rukou. Doufám, že i nadále budete chtít podnikat výpravy do fantastických světů knížek.

Obsah

Slovo na úvod /7

DALEKO

Londýn, 1984 /8

Střed Země /12

Země Oz /16

Země Nezemě /20

Wonkova čokoládovna /24

Říše divů /28

Sever /32

Idhún /36

Liliput a Blefusck /40

Zeměmoří /44

Kamelot /48

Asteroid B 612 /52

Ingárie /56

Kozorohova vesnice /60

Známý svět /64

Nový Peking /68

Putování z Kraje k Osamělé hoře /72

Panem /76

Fantázie /80

Bradavice /84

Narnie /88

BLÍZKO

Londýn Sherlocka Holmese /92

Gotham City /96

Vila Vilekula /100

Neznámý pustý ostrov

v Tichém oceánu /104

Forks /108

Jefferson Park (Orlando, Florida) /112

Tábor polokrevných a podsvětí /116

Omaha, Nebraska, 1986 /120

Sussex, Devonshire a Londýn /124

Poznámka překladatele

Při práci na překladu ze španělského originálu bylo přihlédnuto k dřívějším českým vydáním knih zahrnutých do Atlasu literárních míst, a to v překladech Evy Šimečkové (G. Orwell: 1984), Václava Netušila (J. Verne: Cesta do středu Země), Moniky Voskové (L. F. Baum: Čaroděj ze země Oz), Jany a Petra Hejných (J. M. Barrie: Petr Pan), Jaroslava Kořána a Pavla Šruta (R. Dahl: Karlík a továrna na čokoládu), Aloyse a Hany Skoumalových (L. Carroll: Alenka v kraji divů a za zrcadlem), Jiřího Dolanského (P. Pullman: Světla severu), Aloyse Skoumala (Jonathan Swift: Gul-liverovy cesty), Petra Kotrleho (U. K. Le Guinová: Čaroděj Zeměmoří), Michaly Markové (Antoine de Saint-Exupéry: Malý princ), Milana Stejskala (D. W. Jonesová: Howlův putující zámek), Emílie Harantové (C. Funkeová: Inkoustové srdce), Hany Březákové a Tomáše Slavička (G. R. R. Martin: Hra o trůny), Jany Zejmanové (M. Meyerová: Cinder. Měsíční kroniky), Františka Vrhý (J. R. R. Tolkien: Hobit aneb Cesta tam a zase zpátky), Zdíka Duška (S. Collinsová: Hunger Games. Aréna smrti), Evy Pátkové (M. Ende: Nekonečný příběh), Vladimíra Medka (J. K. Rowlingová: Harry Potter a kámen mudrců), Veroniky Volhejnové (C. S. Lewis: Lev, čarodějnice a skříň; J. Green: Papírová města), Josefa Vohryzka a Dagmar Hartlové (A. Lindgrenová: Pipi Dlouhá punčocha), Hedy Kovályové (William Golding: Pán much), Markéty Demlové (S. Meyerová: Stmívání), Dany Chodilové (R. Riordan: Zloděj blesku), Jany Kunové (R. Rowellová: Eleanor & Park) a Kateřiny Hilské (J. Austenová: Rozum a cit).

Slovo na úvod

Vítejte na stránkách atlasu a současně průvodce smyšlenými světy! Vypravte se do minulosti, přeneste do paralelních světů, pronikněte do hvězdného prostoru, ve zdraví přežijte v dystopiích a projedte se mezi pohádkami na hřbetě těch nejpodivuhodnějších bytostí. Pokud si myslíte, že jste na takové nezapomenutelné dobrodružství připraveni, neváhejte a otočte stránku.*

* Autorka nenese žádnou odpovědnost za případné úrazy, které mohou čtenáři během cesty utrpět.

Londýn, 1984

George Orwell: *1984* (1949)

Ten hrozný rok 1984! *Annus horribilis!* Tři sta šedesát pět dní temnoty, manipulace, nejpopudravějšího špehování a politického pronásledování.* Jen málokdo touží tento dystopický Londýn navštívit, jde o vysoce neoblíbený cíl dokonce i mezi těmi, kdo touží zažít nějaké sebevražedné dobrodružství. Jisté poruchy při cestování časem a prostorem však způsobily, že stovky vyděšených turistů omylem skončily v Územní části 1, třetí nejlidnatější provincii Oceánie. Tento superstát, v němž se apokalyptický Londýn nachází, vede bizarní a pravděpodobně fiktivní válku proti Eastasii, jejíž ideologie je známa jako „uctívání smrti“ či „sebezapomnění“, a současně proti Eurasii, kde panuje nebolševismus.

Oceánii vládne nejvyšší vůdce, nehmatatelný Velký bratr, který dohlíží na všechno a na všechny. Vykonavatelem jeho vůle je Strana neboli hnutí Angsoc, jehož posvátné zásady tvoří neolekt (oficiální jazyk), podvojně myšlení a princip měnitelnosti minulosti. Všudypřítomný dozor hanebného diktátorského režimu, pravděpodobně nejhoršího v celých paralelních dějinách, dosahuje takového stupně, že obyčejné „myšlení“ je Stranou považováno za jeden z nejstrašnějších zločinů, přímo za ideozločin, a jako takový je také stíhán ideopolicí.

* Je možné, že toto období bude dokonce delší, odborníci na moderní antiutopie však pro takové tvrzení nemají dostatečné údaje.

Londýn 1984

Sídliště vítězství

*Ministerstvo lásky
(Lamini)*

Náměstí vítězství

Ministerstvo pravdy (Pramini)

Ministerstvo míru (Mírmini)

Řeka Temže

*Ministerstvo hojnosti
(Hojmini)*

Je libo pracovat v Londýně?

Po chladném přijetí členy oligarchické Vnitřní strany označované za „mozek státu“ jsou zbloudilí cestovatelé přiděleni do řad Vnější strany neboli „výkonné síly režimu“ a přinuceni pracovat šedesát až devadesát hodin týdně. Vaše nové dobrodružství coby kancelářských pracovníků začne v sedm patnáct na Sídlišti vítězství, ve shluku rozpadajících se příbytků ze třicátých let, kam neustále zatéká rozežraným potrubím i napůl propadlými stropy omítnutými sádrou. Nebojte se, že zaspíte. Dohlížecí obrazovky ve zchátralých obydlích se postarají o dochvilnost všech pracovníků. Pokud nechcete, aby na vás padlo podezření, navlékněte se do předepsaného modrého mundúru a s úsměvem na rtech se vydejte na Ministerstvo pravdy nacházející se kilometr od sídliště. Nemůžete se ztratit. *Pramini* je kolosální budova pyramidálního tvaru ze zářivě bílého železobetonu. Ukrývá více než tři tisíce místností (velká část z nich je podzemních!) a vypíná se do výšky tří set metrů. Tento mamutí kancelářský blok se od dalších třech londýnských staveb podobného významu, jimiž jsou Ministerstvo míru, Ministerstvo války a Ministerstvo hojnosti, liší tím, že má na bělostném průčelí vyryta tři hlavní hesla Strany: „Válka je mír“, „Svoboda je otroctví“ a „Nevědomost je síla“.

* * *

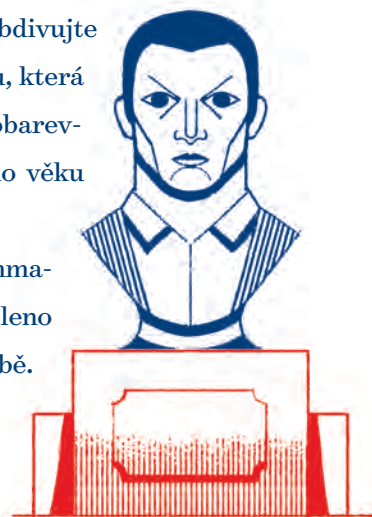
I kdyby vaše snaha přepisovat minulost byla sebevětší, stejně skončíte v místnosti číslo 101 na hrůzu nahánějícím Ministerstvu lásky (*Lamini*). Jakýkoli pokus o útěk z obří budovy bez oken je zbytečný, jelikož spleť východy jsou všechny zatarasené ocelovými dveřmi, obehnané ostnatými dráty a kulometnými hnízdy a hlídané ozbrojenými strážci.

Volný čas a zábava

V dystopickém Londýně roku 1984 je pramálo zajímavého k vidění. Vybombardované parcely, špinavé kolonie dřevěných chatrčí a domků na spadnutí, okna zatemněná lepenkou a střechy zalátané pláty pozinkovaného plechu. Poryvy větru prohánějí městem cementový prach, ale ani hromady sutin vás nezbaví povinnosti účastnit se veřejných manifestací, rozdávání propagandistických materiálů a příprav na vlajkoslávy (zejména pokud se v Londýně ocitnete v období Týdne

nenávisti). Vychutnejte si text pokleslé hymny „Oceánie nade vše“ a obdivujte symboly zasvěcené Velkému bratrovi, například jeho velkolepou sochu, která z vrcholku obřího sloupu vévodí celému Náměstí vítězství, nebo pestrobarevné, více než metr široké plakáty s podobiznou vůdce, muže středního věku s mohutným černým knírem a spanilými rysy ve tváři.

Ať vás ani nenapadne pořídít si nějakou knížku, a už vůbec ne knihu od Emmanuela Goldsteina, nepřítele lidu! Četba i psaní jsou přísně zakázány, povoleno je používat jedině přístroj na mluvopsaní, a to navíc jen v pracovní době. Pravda, pořád tu je ještě možnost sledovat filmy, ale všechny, které se promítají, jsou válečné. Pokud vás zoufalství dotlačí k pití, máte štěstí. Není totiž nic levnějšího a dostupnějšího než Gin vítězství.

* * *

Jestliže vám tento syntetický patok ani Cigarety vítězství nestačí, zavítejte do prolétských hospod, a to i za cenu, že vás za trest dají zvaporizovat.

Které části světa patří třem supervelmocem?

Oceánie.....	obě Ameriky, Britské ostrovy, Australasie a jižní část Afriky
Eastasie.....	Čína a země na jih od ní, Japonsko a velká, leč kolísající část Mandžuska, Mongolska a Tibetu
Eurasie.....	severní část kontinentální Evropy a Asie (od Portugalska až po Beringovu úžinu)

Čemu se věnují čtyři ministerstva ovládající Oceánii?

Ministerstvo pravdy (<i>Pramini</i>)	přepisování minulosti prostřednictvím kontroly zpravodajství, kulturních představení, vzdělávání a krásných umění
Ministerstvo míru (<i>Mírmini</i>)	záležitosti spojené s vedením války
Ministerstvo lásky (<i>Lamini</i>)	dodržování zákonů a pořádku, převýchova členů Strany pomocí mučení a trestů
Ministerstvo hojnosti (<i>Hojmini</i>)	udržování obyvatelstva na pokraji existenčního minima nutného k přežití, a to prostřednictvím přidělového systému v dodávkách elektrické energie, potravin a osácení